

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

AARSSKRIFT

FOR

FORENINGEN ANKERHUS

1928

UDGIVET AF
FORENINGEN ANKERHUS

SORØ

БОРО БОУТБЫККЕРИ (АКТИЕБЕЛБКА) ВЕД РАБМУСБЕЧ-КЛОБИ.

1928

Aaret 1928.

Al *Magdalene Lauridsen.*

—o—

Jo ældre man bliver, jo hurtigere synes Tiden at glide, Dag efter Dag ile, de levede Timer og Stunder kommer aldrig tilbage — „lad os da bruge den kostbare Tid, tjene vor Herre med al vor Flid“, som Salmisten synger. Og naar Tankerne gaar tilbage, søger vi Trøst og Haab i det gode, vi har tænkt, følt og oplevet — og ved Aarets Slutning, naar Regnskabet skal gøres op, bliver det med Tak for alle Ting.

Skolemæssigt er der ogsaa meget at sige Tak for i Aaret 1928. — 328 yngre og ældre Kvinder har været samlet til Husholdningsundervisning paa Ankerhus i dette Aar. — Deraf er der paa Seminariet dimitteret 14 som Husholdningslærerinder den 28. Marts, 18 har gennemgaaet 1ste Aars Lærerindekursus og bestaaet den dertil knyttede Eksamen tilfredsstillende, og 15 af disse har fortsat deres Uddannelse paa II. Aars Kursus. 7 Forskole- og exam. Lærerinder har uddannet sig til Skolekøkkenlærerinder paa et 10 Mdr.s Kursus, som vi atter har optaget, efter at det har været afholdt som Statskursus fra 1917 til 1923. Første Del blev afholdt paa „Gaarden“, og Undervisningsøvelserne var særlig henlagt til Sognekøkkenet. Paa Husholdningsafdelingen deltog 60 unge Piger i Skolens alm. 5 Mdr.s Kursus, 17 har deltaget i det specielle Kursus i økonomisk Husførelse, der fra gammel Tid er afholdt i Oktober. 8 søde Smaa piger fra gode og kendte Hjem har

dannet den 3 Mdr. Øvelsesskole for 2det Aars Elever. — En Fryd har det været at se den store Skare af frisk Ungdom, der efter at have været samlet til fælles Morgensang i Salen, gennem Gaard og Have har myldret hver til sin Afdeling og sit Arbejde.

Men saa har vi som tidligere Aar haft forskellige Instruktionskursus og Møder. Der var Husmoderstævnet først i Juli Maaned, hvor vi havde den Glæde at samles med interesserede Kvinder fra det ganske Land. Dernæst tog vi imod et Hold unge Piger, der som Opmuntring for vel udført landøkonomisk Arbejde fik et Kursus givet. I Oktober blev der af De samvirkende danske Landboforeningers Husholdningsudvalg afholdt et Instruktionskursus for Husholdningslærerinder og Konsulenter, ledet af Fru Karen Busk, Aarslev, og Fru la Cour Madsen, og hvor Prof. Ric. Ege belyste Ernæringsforhold, og Folmer Dam behandlede Melspørgsmaalet. — Desuden afholdt Dansk Aftenskoleforening et Instruktionsmøde for Aftenskolelærerinder, inden Vinterens Arbejde skulde begynde — og hvor foruden Skolens Lærerkæfter Bibliotekskonsulent Banke og Lærer Hammer medvirkede.

Den kommunale Efterskole har gaaet som sædvanlig, og Husholdnings-Aftenskolen er ogsaa ved at gaa ind som et fast Led, besøgt flittigt af Omegnens unge Piger, som ikke gaar af Vejen for at cykle baade 1 og 2 Mil for at være med.

Det nye Skoleaar indledes med et Møde den 6. Maj, hvor Dr. Ussing — med Støtte af Hauchs og Ingemanns Digte — gav en stemningsfuld Skildring af Sorø, de store historiske Minder og den smukke ejendommelige Natur, i hvilken de nye Elever nu skulde leve deres Skoleliv, og Fru Bjerre talte smukt og fængslende om Danmarks store „Højskolemor“, Fru Charlotte Schrøder, Askov.

Og det gamle Skoleaar afsluttede som sædvanlig med en Fest, samtidig med at de 14 Husholdningslærerinder dimitteredes — „en smuk, hyggelig og fornøjelig Festlighed“, skrev Avisen, „der føjede sig som et naturligt vel afstemt Led ind i den nu lange Række af lignende Festligheder,

som Ankerhus i Aarenes Løb har glædet de mange Elever og den store Venneskare med“.

Professor *N. A. Larsen* dimitterede som sædvanlig de nye Lærerinder og mindede om, at det var 6te Gang denne Eksamen holdtes paa Ankerhus. At den i sin Tid blev til, skyldtes daværende Kultusminister Kejser-Nielsen, som havde nedsat en Kommission, hvoraf Fru Lauridsen og Prof. Larsen var Medlem, og som havde til Opgave at udarbejde Forslag til en videregaaende Husholdningsundervisning. Kommissionens Overvejelse resulterede ogsaa i Løbet af et Par Aar i et Forslag om Oprettelse af et Statsseminarium i Husholdningsvidenskab, men som saa meget andet, blev Forslaget lagt til Side af økonomiske Hensyn. I Stedet for indførtes paa de Privatseminarier, man havde, en 2-aarig Uddannelse med afsluttende Eksamen. Denne Eksamen havde det gode ved sig, at de forskellige Fag hang nøje sammen og i Modsætning til saa mange andre Skolefag dannede en organisk Enhed. — Mellem de gode Ord, Prof. *N. A. Larsen* gav de unge Lærerinder med paa Vejen, sagde han bl. a.: Vort Kald er at gøre vor Pligt overfor det, vi har for Haanden, og vi kan paa den Maade gøre noget til at have Paradis omkring os her paa Jorden. Vi maa se at faa det frem: at gøre noget for andre, og det skal vise sig, at samtidig er vi ogsaa noget for os selv. Pligtfølelsen virker baade udad og indad til Gavn for andre, som for os selv, naar man gør ikke blot det, man skal, men det, man kan.

Da Fru Lauridsen havde ønsket de unge Lærerinder til Lykke paa Skolens Vegne med det opnaaede Resultat, med det ihærdige Arbejde, der var udført, med de Pladser og Stillinger, de havde faaet, fortalte hun, at i Skolens „Amøbe“ Avis havde der staaet, at Fru *L.* skulde bare prøve en eneste Dag at være 2det Aars. Det skulde sikkert sige, at de syntes, de maatte være med til lovligt meget. Og det kunde maaske ogsaa se saadan ud, men det, vi har søgt at give Jer, 2det Aars, har jo været det, som vi har tænkt var godt at faa med paa Vejen ud i Arbejdet,

ud i Livet, til Hjælp mod Kravene. Meningen har i alle Tilfælde været god; vi har søgt at give Jer noget af det, som et Hjem tror er til det bedste at faa med, for den Datter, der skal giftes. — Og de, som skal ud som Husholdningslærerinder, skal jo tildels ud under de samme Forhold som de unge Kvinder, der gaar ind som Husmødre i et Hjem. De skal røgte det Arbejde, der betroes dem paa samme Maade, tjene det som Hjemmets Gerning, være der, leve i det, gøre deres Arbejde med *Glæde*, være god mod de unge, mod de gamle, søge at *forstaa* dem, og gøre Dagens Arbejde til en *Fest*, for de skal *hjælpe* de unge til at *blive* dygtige og *glade*. Der ligger en meget stor Opgave der — og den vil jeg rigtig ønske, at I maa faa Lykke til at tage op.

Og saa vil jeg ogsaa ønske, at I maa faa Lov til at være med til at *bane Vej* for det, som er *godt* og *rigtigt*, og vi har sikkert hver især en *Mulighed* i den Retning.

Jeg er kommen til at tænke saa meget derpaa i de sidste Dage, efter Nina Bangs Død. Selv om jeg ikke var Ven med hende, selvom jeg i de fleste Spørgsmaal var uenig med hende, var der saa meget hos hende, som jeg satte Pris paa. Hun var paa saa mange Maader reel, selv om hun ofte blev yderliggaaende, blev det vist ofte netop for at være ærlig og redelig — og jeg har virkelig følt det som et smertelig Tab, at hun er gaaet bort — men det, jeg særlig har følt i de sidste Dage, er det mærkelige, at hun fik Lejlighed til som Minister at give os, der arbejder for at udvikle Kvinderne gennem huslig Dygtiggørelse, en *Mulighed* for at komme ud til de mange. Jeg tænker her paa det, at hun fik lagt Husholdning som Fag ind i Aftenskolen og derved skabt en Fornyelse af den Husholdningsaftenskole, der blev begyndt for 25 Aar siden, som ogsaa skabte Ankerhus — og gav os vort særlige Arbejde. — Men det mærkelige er ikke, at hun som Minister fik denne Ordning gennemført, men at hun fik den, uden egentlig at have praktisk Forstaaelse eller særlig Interesse for denne Gerning, tog den vist egentlig blot op, fordi hun syntes, at der

ogsaa paa dette Felt maatte gøres noget rationelt — og var saa saa heldig at have i sit Ministerium Mennesker, der kunde give Tanken en god og praktisk Form. — Jeg synes, at Nina Bangs gode Vilje til at gøre noget for Kvinderne derigennem fik saa smukt et Udslag, at man er taknemlig for, at hun som kvindelig Minister fik Lykke til at gøre noget godt ogsaa for Hjemmenes Kvinder.

Saadan har vi sikkert hver især, før eller senere i Livet, Muligheder for at hjælpe en Tanke, en Sag, der er god, frem — eller bane Vej for det, der kan glæde og gavne. Lykke dertil og til det Arbejde, der gives Jer hjemme og ude, i Hjem og i Skole.

Et Skoleaar vil naturlig ogsaa præges af det, der sker ude i Verden, af de Forandringer, Samfundsforholdene fører med sig, af de Nydannelser, der fremkommer, af de Glæder og Sorger og Oplevelser, man kommer i Berøring med.

Og Anna Rings Død, hendes sidste Tid, maa nødvendigvis give Ankerhus-Aaret 1928 et egent vemodigt Skær.

Men det, at hendes Broder Svend fik Anledning til at opholde sig en Del i Sorø for at male, og hendes Broder, Komponisten Oluf Ring, fik Lejlighed til at bo hos hende i hendes Hjem paa „Gaarden“ en lille Tid den sidste Vinter, gav hende vist en god Tid, saaledes følte det i alle Tilfælde af de Elever og Hjælpere, der havde deres Arbejde og Hjem paa „Gaarden“. Hun selv var glad for Samarbejdet med Margaret, som hun holdt meget af. — Gennem det hyggelige Samliv, gennem de mange Sange. Frk. Ring yndede at synge i Aftenstunden, og gennem hendes Broders Musik fik de, der boede paa Gaarden, en Værdi, der bliver til dyre Minder. — Anna Rings Sygdom begyndte med en Næsedaarlighed, der udviklede sig til en Hjærnesvulst. Men hun havde vist været syg meget længere, end vi havde forstaaet. Det Anfald, hun havde i Marts Md. af stærk Forkølelse eller Influenza, men som hun tappert bekæmpede i den travle Eksamenstid, blev maaske indirekte Aarsag til hendes Daarlighed. I alle Tilfælde var hun,

da hun kom tilbage fra sin Aprilferie, utilpas og forpint — og hvor har jeg været ked af, at vi ikke straks fik givet hende den Pleje, som hun sikkert trængte til, men dels var alle saa stærkt optaget af det nye Skoleaar, og dels syntes Frk. Ring ogsaa at komme i Vigour igen. Og da hun saa fik det ordnet saaledes, at hun ved Hjælp af en Assistent kunde tage sig Tid til at tage til København, for at faa de Næsebehandlinger, hun trængte til, troede vi, at alt var saare godt. Til at begynde med var hun selv ængstelig for at skulle have disse Behandlinger, hvilket hun udtrykte ved at fortælle, at hun var en rigtig Kujon. Men tilsyneladende havde hun det alligevel helt godt. Hun var med Pinsemorgen paa Ægir og tog Del i Kirke- og Menigheds-livet, som hun plejede, og havde været glad for at have haft Frk. Bardenfleths Besøg. Da hun havde vinket Farvel til Frk. B. Lørdag Morgen d. 2. Juni, løb hun efter Hammer og Søm, og paa sin friske og fornøjelige Maade hjalp hun mig med at faa nogle Billeder hængt om i Bedstefars Stue. Bag efter var vi enige om, at nu skulde hun rigtig hvile ud, inden hun skulde ind til næste Behandling. Da hun kom i Seng, var det, som Træthed overmandede hende, og vi lukkede af for Besøg, men to af hendes gode Venner mellem Eleverne sad dog hos hende om Aftenen, og hun bad dem synge „Kom Regn af det høje“, og lyste Velsignelsen efter den fælles Aftenbøn.

Søndag laa hun halvt bevistløs hen, men vi mente, at det var Overtræthed efter en søvnløs Nat, og hun kunde daarlig tale med sin Broder fra Fyen, der var kommen for at besøge hende. Og da Lægen kom Mandag og sagde, at det var rigtigst, at hun kom ind til Undersøgelse paa Skt. Josefs Hospital, kørte Margrete Jensens Far hende ind i sin Bil, og Agnes Madsen, der stod hende nær og var hendes Fortrolige, tog ogsaa med for at være i hendes Nærhed de første Dage. Vi forstod da heller ikke, at det var saa alvorligt, eller vilde maaske nødigt forstaa det og sige Farvel til hende. — Da jeg kom ind til hende paa Hospitalet den 7. Juni, havde hun det tilsyneladende ogsaa helt

godt. Vi drak Kaffe sammen med min Broder, og vi glædede os i Fællesskab over, at saa meget af det, vi gerne vilde have ordnet og ført igennem, nu syntes at trække sig i Lave, og selv om vi var klar over, at hendes Sygdom kunde blive langvarig, var det dog med Fortrøstning, vi saa frem.

Men underlig var det, som de Stykker, vor Andagtsbog hver Morgen gav, førte Tankerne hen til Anna Ring, som laa syg derinde paa Hospitalet. Og da jeg i Hoffs Bog for den 14. Juni læste „Kom i den sidste Nattevagt i en af mine Kæres Dragt og sæt dig ved min Side“, forstod jeg, at nu blev der kaldt paa hende og paa os, og da jeg nogle Timer efter stod ved hendes Sygeleje paa Rigshospitalet, hvorhen hun var flyttet for Undersøgelsens Skyld, laa hun stille hen uden at kunne tale, og de Timer, jeg fik Lov til at sidde stille og ene ved hendes Leje, glemmes ikke. Næste Dag, da vi ved Morgensangen i Tanken om hende sang „Lyksalig, lyksalig hver Sjæl, som har Fred“, var det i Bøn for hende, der af Hjærtet havde givet os noget af Herligheden hisset. Og det var sikkert i Bedrøvelse og i Bøn, hendes Venner skiftedes til at dvæle ved hendes Dødsleje denne sidste Dag — og da hun stille sov ind henimod Aften d. 15. Juni, gik der som et Sus af Vemod og Sorg ind over Ankerhus, og i den stille Sommeraften lød Sangene „Lær mig Nattens Stjerne“, „Kirkeklokke, naar til sidst du lyder“, „Bliv hos os Mester, Dagen hælder“ ganske stille rundt om fra Skolens forskellige Afdelinger.

Kom hendes Død brat for os, var hun selv forberedt, viste det sig bagefter. Og rørende er alle de yndige Smaatræk om, hvorledes hun saa kært og godt havde ordnet mangt og meget med Døden for Øje, og den Bekymring, hun har haft for dem, som hun var bleven en Støtte for. — Spil Laubs Melodier paa mit Klaver og tænk paa mig, havde hun sagt til en af sine kære Elever, og disse Toner lød ogsaa i hendes Stuer i hendes sidste Timer. En af de sidste Dage, hun var hjemme, var hun gaaet til Pedersborg

for at sige Farvel til sin gode Hjælper i Vaskeriet, Fru Marie Andersen, hende, som hun paa sin stiltfærdige Maade havde søgt at støtte og glæde Gang paa Gang, og Fru A., der fulgte hende paa Vej, har sagt, at hun altid vilde se Frk. Ring, som hun stod der paa Bakken, med sit store blaa Slag over sin hvide Arbejdsdragt, vinkende Farvel til hende. — Og noget af det sidste, Frk. Ring bad mig om, var at tage ud til Frk. Torpegaard saa tit som muligt, saa længe som hun var Patient paa Filadelfia — hendes Omhu for hende var ubeskrivelig.

Vi vilde saa gerne have haft Lov til at føre Anna Ring hjem til Jellinge med Bil ad Landevejen — ogsaa for at hendes Baare kunde komme til at staa en lille Stund ved det Hjem — hun havde haft i Sorø — og for at der kunde blive Lejlighed for hendes Venner paa Sorø-egnen sammen med hendes Elever at samles til Afsked. Dette kunde nu ikke lade sig gøre, men saa fik vi en smuk Mindefest, Søndagen efter hendes Jordefærd, hvor en af hendes Venner, Pastor Nauman talte stærkt og kønt. Og vi var jo glade for at kunne komme med til hendes Bisættelse i København, hvor Pastor Welding talte varmt personligt og forstaaende om hende.

Men saa fik vi den store Oplevelse at samles ved hendes Baare, mens Toget, den var med, holdt og blev holdende lidt ved Sorø Station. — Det var en Tirsdag Morgen meget tidlig. Venner, Lærere og Elever, cyklede ud med Hænderne fulde af Blomster fra Skov og Have, for at møde hende. Og det blev et betagende Møde, da Vogn-dørene gled til Side og hendes blomstersmykkede Baare kom til Syne, og vi, hendes Nærmeste, stod ved den og tog mod de Blomster og Grene, som hundrede af Hænder rakte op til hende under Sangen „Lovsynger Herren min Mund og mit Indre“. Og det var næsten ligesaa betagende at se, hvorledes Hundrede af hvide Maager kredsede og holdt Vagt om hendes Vogn, der stod i Stavnen af Færgen under det højste Flag, mens den gled over Store Bælts Vande.

Anna Ring ligger nu begravet ved Jellinge Højene, stedet til Hvile ved Siden af sin Moder og Søster, paa den Kirkegaard, hvor ogsaa en anden god og ædel Kvinde og Lærerinde Anna Christensen er begravet, og hvis Mor var Husmoder paa „Gaarden“, da Anna Ring for 20 Aar siden var Eleverovre. — Til Anna Rings Grav vil Venner og gamle Elever valfarte med Tak for det, der gennem hende blev dem givet af rent og skønt og godt.

Jeg vil gerne slutte Aaret med det vidunderlige Indtryk, jeg fik, da jeg fulgte Anna Rings Baare paa Vej og sad i Togets Tjenestevogn hvor jeg gennem det særlig konstruerede Vindue kunde se baade fremad og tilbage. Frem snoede Banelinjen sig gennem Skov, Mark og Eng, frem mod den lyse Dag, bagved vinkede til Afsked den store Ungdomsskare. Begge samtidige Indtryk blev som Symbol paa Pilgrimssangen: Dejlig er Jorden — — —.

Ords Glæde og Ansvar.

— o —

Naar man lever sit Liv igennem de mange Aar saa ensomt og stille som jeg, saa bliver de Besøg, som tidligere Elever venlig aflægger mig, hvert især en Oplevelse. Jeg griber denne Lejlighed til at takke for gode Venners Besøg i disse Aar. — Saa hænder det ret ofte, at en og anden gentager Ord, som jeg i sin Tid har sagt, og som *de* husker; men som jeg selv fuldstændig har glemt. Det er Ord, som kan have moret eller gavnet. Jeg er altid glad, naar et saadant Ord saa at sige vender tilbage til mig selv igen. „Et godt Ord finder et godt Sted.“ Det er ganske snurrligt, at man bedre husker de Ord, der siges til én, end de, man selv udtaler.

Efter et saadant Besøg dukker der mange Slags Tanker op i én i de lange Nattetimer. I et langt Liv har man jo talt mange Ord — men var de alle gode? Det kan slaa én med Rædsel, at man ikke har Anelse om de fleste Ord, man har sagt, og dog skal man staa til Ansvar for dem.

Ens egen Personlighed maa staa bag dem. Sørger vi altid derfor? Vejer vi altid vore Ord? sikkert ikke.

Ord er givet os som en god og velsignet Gave. Vurderer vi denne Gave højt nok?

Ved Ord er vi istand til at komme i fuldstændig Forstaaelse med et andet Menneske. Vi kan herved undgaa at blive misforstaaet. At bruge Gaven paa denne Maade er for os en Nødvendighed, en Pligt, naar vi lever i et Samfund. Allerede denne Brug af Ordet unddrager vi os ofte.

Ved Ord er vi bedst istand til at udtrykke vor Delta-gelse med andre. Miner og Gebærder kan støtte og forhøje Udtrykket; men det mest fuldkomne vil dog altid være Ordene. Og vi føler her den fulde Velsignelse ved Gaven. Men bruger vi saa denne Gave i fuldeste Maal? Undlader vi det ikke ofte?

Ikke at bruge en Gave er vel nok at misbruge den? Men Misbrug kan ogsaa komme frem paa anden Maade — ved ikke at gøre en *god* Brug af den. Her tænker jeg paa de mange Gange, Vrede, Misfornøjelse og lignende Følelser behersker os og farver vore Ord, — naar Selvbeherskelsen svigter. Dette kan vi saa bøde paa ved nye og bedre Ord; men kan det altid gøres godt igen?

Saa er der alle de Ord, vi udtaler letsindigt og skødesløst — tankeløst, og de er vist desværre de fleste. Det er netop dem, vi selv straks glemmer. Selv om vi ikke føler større derved, saa meddeler vi dog vore Ord vor egen Stemning i Øjeblikket. Den kan være svag; men den er der.

Saa sendes Ordet ud og modtages af den ene eller de flere, vi samtaler med. Disse optager det sagte i deres egen Stemning. Der lægges maaske større Vægt derpaa — vi selv tænker ikke mere derpaa. Det er som en bortskudt Pil. Men Pilen kan sendes videre til andre Mennesker med andre Stemninger — videre og videre — kan vokse og misforstaaes. Tænk paa den lille Fjer, der blev til fem Høns. Og disse fem kan kagle videre i en Uendelighed. Tilbage til os kan da komme en Uendelighed af kaglende Høns, snadrende Ænder, kurrende Duer. Vi forfærdes, men har

ingen Anelse om, at det er begyndt hos os selv og ud af vor egen Stemning. Trods alt har vi Ansvaret, selv om vi maa dele det med mange andre.

Ja, saadanne Tanker kan opstaa i den store Ensomhed.

Vi maa da ogsaa kalde Ordet for en farlig Gave, som fordrer at benyttes med stor Omhu og Skønsomhed.

Hvilke Forsigtighedsregler bør man tage? Ja, det siger næsten sig selv: At tale om sig selv, men ikke om andre, med mindre man kun har godt at sige. Ikke at høre paa det mindre gode, der siges, og i al Fald ikke at skænke det Interesse, saa glemmes det lettest. Saa at lade det være begravet i os selv for bestandig.

Man vil sige, saa vil det være vanskeligt at omgaaes Mennesker.

Dog ikke! Man kan vælge sin Omgang. Man kan paavirke sin Omgang ganske stille. Saa gives der ogsaa visse uskrevne Love, som maa overholdes: Man maa have Tillid til hinanden. Man maa være loyal — navnlig imod dem, der er om os — i Hjemmet, i Arbejdet. Man maa have Takt, d. v. s. forstaa at tale og lie paa rette Sted og til rette Tid, og saa passe „Tonen“ d. v. s. Stemningen hos sig selv og andre. Saa kan man roligt betro sig til — gode, prøvede Venner!

Ja, saa meget kan nage og gnave et gammelt Menneske i de stille Timer.

Tak for det gamle Aar! Velsignet Jul og Nytaar! Glem fremdeles ikke Skovhytten.

Caroline Steen.

De, der gik bort.

—o—

Frem for noget andet er de, der gik bort, med til at præge Aaret. Og saa mange Frænder, gode Venner og Hjælpere vi atter i Aar har maattet tage Afsked med.

Mors yngste og sidste Søster, Moster Maren, der var vort Hjem og Barndoms Lærerinde, døde sidst i Februar

Maaned, to Dage efter, at jeg havde siddet ved hendes Sygeleje. Hun fik den Lykke at leve sine sidste Aar i sin Hjemegn i en gammel, smuk Degnebolig i Ly af Framlev Kirke. — Og min gamle Morbrors i Sinding maatte sige Farvel til deres gode og trofaste Søn, Kresten. Og vor Frænde, Johan Bøgeskov ovre paa Bornholm sov ind „som Sol i Høst gaar ned“.

En af mine bedste Venner fra de unge Aar, Gudrun Jørgensen, gift med Provst Heegaard, har jeg ogsaa mistet. Hun skabte Silkeborg Husholdningsskole og levede lykkelige Aar i Gerningen der. Og det var lykkelige Dage, vi fik Lejlighed til at dele med hinanden. Julen begyndte hos hende naar vi og Børnene drog hjem til Astrup — og ligesaa smuk og favnende, hun var, lige saa rig var Ven-skabet, hun gav. Der var noget gyldent over hende, ikke alene over hende, naar hun stod i sin Skole, og senere som Provstinde i Spentrup Præstegaard, men ogsaa de sidste Aar, da hun var svag og hjælpeløs, men frydende sig over alt det oplevede og glædende sig til det kommende hinsidige.

Skolens gamle Ven, Slagter Andersen, gik ogsaa bort — og nu ind under Jul har baade Margrethe Pedersen paa Hadsten og hendes Lærerinde, vor gamle Elev, Anna Margrethe Foghsgaard, mistet deres Fader med kun faa Dages Mellemlum. — Frk. Tarp har jo ogsaa haft den store Sorg at miste sin elskelige Fader.

Frk. Julie Petersen, hos hvem Børnene fra Ankerhus, da de var smaa, gik i Børnehave — og som blev Peter Dams Børnehave saa sød og god en Hjælper, da vi maatte have en Stedfortræder, magtede ikke Livet længere, efter at hun havde mistet sin Bror og sin elskede Far, Architect Petersen, sidste Jul. Hendes Kærlighed og Trofasthed til og mod den lille Børnehave var saa beskæmmende stærk — saa vi vemodig sørgede over, at vi ikke havde givet hende mere af den Glæde, som hun drømte om at have faaet.

Organist Tscherning, der redbon støttede Peter Dam

i hans Gerning paa Sørø Forskoleseminarium, er ogsaa død. Han var en af dem, der var glad for at faa Aarskriftet fra Ankerhus, og det gav en vis Samhørighed.

Lærerinde Theodora Pedersen, har ogsaa faaet Hjemlov i dette Efteraar. Hun var ligeledes en trofast og god Hjælper paa Forskoleseminariet, og Peter Dam satte megen Pris paa hende, ikke alene for hendes solide Væren og Undervisning, men ogsaa for hendes reelle og gode Sind.

Men af alle de Bortgange har Anna Ring jo alligevel staaet Skolen nærmest. Hendes Død føles endnu som noget saa uforstaaeligt — og vi ser hende for os, saa rank og smuk, paa Vej, i Have, i Stuer, i Arbejdsrum, i festligt Lag. Og hendes Ord, hendes Meninger, hendes Omhu, lever, og det er, som en af hendes Elever sagde, at man følte Guds Kraft gennem hende — og det endnu stærkere, efter at hun er gaaet bort.

Moster Maren.

— 0 —

Da vi var Børn, syntes vi, „Moster Maren“ var Indbegrebet af noget af det fineste og mest poetiske — vi kunde tænke os. Og naar jeg har Lyst til at fortælle lidt om Moster Maren i Aarsskriftet, skal det være fra den Tid, da Eventyrglansen omstraalede hende. Hun kunde ikke alene fortælle mærkelige Historier og synge gamle, kønne Folkeviser for os, men hendes Person var forlenet med noget fint og ejendommeligt, som andre ikke var i Besiddelse af. Trods sit daarlige Ben, der besværliggjorde hendes Gang, var der noget sylfideagtigt over hende, som maaske ogsaa noget kunde skyldes hendes svagelige Helbred. Hendes Øjne var underlig stærke og dybe, hendes Haar gnistrende sort og faldt i lange bølgende Lokker og med et Krus om ved Ørerne. Hendes Hænder var saa fine og smaa, og saa bar hun en Guldring paa sin lille Finger. Og hun havde oplevet saa meget. Hun havde været med Bedstemor i Køben-

havn til Grundtvigs Jordefærd, havde set og hørt Bjørnstjerne Bjørnson, været i det fjerne Kerteminde og sunget for den Kreds, Valgmenighedspræst Niels Lindberg samlede. Hun havde læst til Lærerinde hos Julie Hein i Odense. Goldschmidt havde besøgt hendes Hjem i Thorning og forundret sig over ude paa Heden at finde et Hjem, hvor Datteren havde Fortepiano og Schillers Værker paa Boghylden. Steen Steensen Blicher havde været jævnlig Gæst hos hendes Bedsteforældre og faaet mange af sine Historier der, og Præsterne Hollen og Splejs kendte hun, Ludvig og Johan Bøgeskov var hendes Sødskenbørn og var med, da der holdtes Højskole 1867—71 i Bedstefars Guard; de skrev Digte til hende paa lyserødt udklippet Papir, der laa gemt i den guldforsirede Bog om Aladdin.

Da vi gik i Skole hos hende, fortalte hun om liden Elna og de underjordiske paa Bornholm og om Ingemann i Sorø og alle hans Riddere og Væbnere. Hun fortalte om Odin og Thor, om Odysseus og Jason med det gyldne Skind. Hendes rige Fantasi og malende Fremstillingsevne havde hun sikkert arvet efter sin Mor, Grethe Eskildsen, ligeledes indsuget de Toner og Melodier, som Evald Tang Kristensen fik af hende og som nedskrevet skal være opbevaret paa det kgl. Bibliotek.

Da vi blev ældre og hun en gammel Kvinde, var der jo mangt og meget vi kom til at se paa med andre Øjne, men noget af det Trylleri, der ombølgede hende som ung, bevarede og føltes hver Gang, hun sendte os, sine Søsterbørn, sine sirlige, smukt skrevne Breve med de mange vidt-omspændende Tanker og Ord. Og i hendes Bøger om Hylleborg og Folkene paa Ravnshjerg, som Dr. Feilberg i Askov ogsaa skal have glædet sig over, har hun gemt saa mange af de underlige sælsomme Historier og Tildragelser, som Thorningegnen var saa rig paa, og som hendes Mor havde bevaret i sit Sind og gennem sine Fortællinger ladet gaa videre til Venner og Frænder og til den næste Slægt.

M. L.

Johan Bøgeskov.

Af Valgmenighedspræst *Andreas Hansen* i Bornholms Td.

— 0 —

Der gaar som et Suk gennem Skoven, naar de gamle Kæmpeege falder. Det er som de andre Træer, baade Bøg og Birk, baade Ask og El, føler sig mindre og svagere, føler Forkrænkelighedens Vælde derved. Selv den knudrede Eg, selv den stærkeste Kæmpe maa falde — hvad da os? Og Hullet i Skoven bliver saa stort — —

Som saadan en gammel, knudret Kæmpeeg stod Bøgeskov iblandt os, som Egen blandt Skovens Træer.

Naar man hører de gamle, der var unge i 80'erne, fortælle om Østermarie Højskole, dengang Brødrene Bøgeskov var Forstandere — da straalder deres Øjne. Der staar Glans om de Minder.

Det var, da Højskolebevægelsen og det grundtvigske Aandsliv var nyt og havde Morgenrødens Friskhed over sig. Der var Begejstring! Der var Ungdom! Den lyse, livlige, varme Ludvig og den langsomme, tunge, men dybere, mægtigere Johan — et udmærket Par, der paa den heldigste Maade udfyldte hinanden, begge fyldte af Aand og Ild! — Intet Under, at Mødet med dem staar i Straaleglans i Mindet!

Saa skiltes de, og opgav Højskolen. Ludvig drog til Vendsyssel, men Johan drog ind paa den prægtige Gadebygaard i Østermarie.

Naar man saa ham dør i sin Kraft færdes i Mark og Have og den skønne, præstegaardsagtige Hovedbygningens store Stuer, da var der Harmoni, Helstøbthed. Mangfoldige Mennesker har i den Gaard som unge modtaget Indtryk, som er bleven bestemmende for deres Udvikling og hele Livsretning.

Og hvor Bøgeskov var tilstede i Forsamlinger, der var det, som satte han Præg, selv om han tav. Tog han Ordet, opfordret eller uopfordret, da faldt hans Udtalelser med Vægt, langsomt, men dybt, som hans Tanke skred

frem. Og tog Begejstringen ham, blev han ildnet, enten det var ved Modsætning eller ved Samstemthed, da kunde det være som et Krater, der aabnede for et magtfuldt, glødende Indre, og Talen strømmede som glødende Lava. Da var han pragtfuld!

Dansk Folkelighed og dansk Kristendom, det var de to Poler, hvorom hans Liv drejede sig.

I folkeligt Frisind, og i grundtvigsk Kristendomsopfattelse, med fast Stade i Daabens Pagt, havde han sit sikre Staasted. Grundtvigs Tankegang, særlig som den kommer til Ord i hans Salmer og hans Digte, var han dybt fortrolig med. Og dette fæstnede sig mere og mere for ham, jo ældre han blev.

— Saa blev han gammel. Og stærke Storme gik hen over ham. Men de rokkede ham ikke! Han havde Rødderne ned i Dybden.

Det er underligt, men skønt, at sidste Gang, hans stærke Røst lød for en Forsamling, lød det over Sønnen Haakons Grav, da han — netop dér med dyb Bevægelse, men frejdigt og med urokkelig Sikkerhed bekendte den Tro, hvori han havde levet fra sin Ungdom, Livets Bekendelse over den aabne Grav!

Det var ikke Stormene, der fældede ham. Han døde, fordi han var moden til at gaa ind til Livet.

Men alle vi — og det er *mange!* — som har været inde under hans Paavirkning og har følt hans Aands Magt, vi bøjer os i Tak og dyb Ærbødighed for den gamle Høvding. — *Ære være hans Minde!*

Af Pastor Weldings Tale

ved Anna Rings Baare i Rigshospitalets Kapel den 18--6--28.

—o—

Velsignet er den, som har stillet sig under Herrens Lys. Anna Ring havde givet sig i Guds Varetægt, viet sit Liv til at tjene den Herre Kristus, ja allerede fra ganske lille Pige havde hun fundet den Vej, som førte til Evig-

heden. — Anna Ring var fra et godt Hjem. Vi, der kendte hende, ved, at det første Indtryk, vi havde af hende, var Følelsen af at staa overfor noget yndefuldt i Forbindelse med noget uendeligt stærkt. Der var over hendes Væsen noget mildt og venligt, noget beskedent og uegenlyttigt, samtidig med en stille Værdighed. — Vi forstaar ikke, hvorfor Gud har taget hende bort, men vi ved, at naar han har kaldt paa hende, er det, fordi han vidste, at det var Tiden. Vi synes, at hun med sine Evner endnu ikke fuldt ud havde fundet sin Gerning, men Gud har følt, at netop nu maatte han kalde hende hjem.

Anna Ring havde sin Gerning blandt de unge. Hun havde dette, at hun kunde iagttage Mennesker, hun stod overfor. Hun forstod at se ind i et Menneske, hun kom nær, og hun brugte dette imellem de unge, saa de kom til at se op til hende og beundre hende. Hun forstod at give dem Glæde i Arbejdet, hun kunde samle dem om sig og faa dem til at føle sig rige i deres Færd. Hendes Venner vil føle Styrke i Mindet om de Samtaler, de har haft med hende. De vil føle, at der, hvor hun i sin Ydmyghed søgte hen, under Guds Vingers Skygge, der vil de finde hende igen.

Anna Ring forstod at give, der var ikke Grænser for, hvad hun kunde øse fra sit Hjerte, hun kunde give og hjælpe alle de, som stod hende nær. Hendes Liv blev et opofrende, uselvisk Væren i at tjene ham, under hvis Beskyttelse hun stod.

Vi kender allesammen hendes lyse Sind. Vi har set hende som den glade, unge Kvinde, men vi har ogsaa set, at noget tungt kunde knuge hende. Vi har vidst, at hun har haft noget tungt at kæmpe med, men i sin Strid har hun ustandselig staaet paa Vejen under Herrens Lys, og gennem denne Strid, under dette Lys er hun gaaet hjem til de himmelske Boliger, hvor vi skal møde hende igen.

Aarsmødet.

—o—

Det, der gjorde Aarsmødet særlig festlig i Aar, var det 10 Aars Jubilæum, som det første Hold „Statsdamer“ holdt. Dette førte til, at Fru Lauridsen indbød som Skolens Gæster de, der havde været Kursusdeltagere paa Ankerhus for 10, 15, 20 og 25 Aar siden, en Indbydelse, der gælder Aarene frem, og som forhaabentlig vil føre til, at Elevholdene fra disse Aargange i Fremtiden vil sætte hinanden Stævne og derved faa endnu mere Glæde af Samværet ved Aarsmødet.

Den Ordning, der de sidste Aar har været indført, med at tage Fællesspisningen Kl. 5, synes at være særlig praktisk. I alle Tilfælde blev det en meget festlig og fornøjelig Middag, der sammen med Skolens Lærerstab og og de paa Skolen værende Elever blev indtaget i den smukt pyntede Gymnastiksal. Mange gode Taler blev holdt. Men — man havde haft saa travlt med at bage, slagte, „lave til Gilde“, at man rent havde glemt at faa „lavet“ Sange, saa man maatte ty til de gamle, der dog ogsaa vakte baade Fornøjelse og — Minder. Hr. Folmer Dam fik dog Paalæg om at faa skrevet en Vise til Søndag Middag, hvad han dog glemte til næste Dag Kl. 11. Ikke desto mindre serverede han til Middagen Kl. 12 en splinterny Vise om de „10 Niggerboys“, der holdt Jubilæum, og Sangen vakte stor Jubel.

Inden Fællesspisningen fremdroges det „sidste nye“, og efter denne spilledes den hyggelige Fanøkomedie „Slægtninge“, hvorefter man samledes til Havefest paa den store Plæne foran gamle Ankerhus. Her præsenteredes man for Overtroen gennem Nisser, Trolde og Spøgelser, der dog maatte vige for den friske Ungdoms Midsommersang og Folkedans, hvormed de dansede den lyse Dag ind, mens Faklerne lyste i Sommernatten.

Aftenen sluttede med en hyggelig Kop The hos Frk. Tarp i Seminariekøkkenet.

Da de fleste Gæster medbragte Tæpper, Lagener og Pu-
der, gik Indkvarteringen let. Saa vidt muligt indkvarteredes
de i de Afdelinger, de i sin Tid havde hørt til — saa det
blev som at komme hjem igen.

Søndag Morgen samledes man i Skolestuen til Gene-
ralforsamling. Man sang dog først „Lovsynger Herren“, og
mindedes de to trofaste Venner, Skolen siden sidste Aarsmøde
har mistet. Fru Maren Lauridsen, Grønvang, der i mange
Aar var Censor ved Skolens Lærerindeeksamen, og som
ogsaa derigennem er blevet kendt, skattet og respekteret
for Dygtighed, kloge Ord og Venneraad.

Og — Frk. Anna Ring, Skolens fromme, gode Lærer-
inde, der saa brat blev revet bort.

Mange er vi, ogsaa inden for denne Kreds, der føler
sig i Taknemlighedsgæld til de to, som ikke er mere! —

Generalforsamlingen tog sin Begyndelse med, at For-
manden, Frk. Margrethe Pedersen, bød Velkommen til
Aarsmødets Deltagere og afgav Beretning, bl. a. fremgik,
at Foreningen nu tæller ca. 500 Medlemmer.

Formanden henstillede indstændigt til Medlemmerne
altid at meddele Foreningens Sekretær, Frk. Margaret
Lauridsen, Ankerhus, Sorø, naar de *skifter Adresse*, og
altid huske at meddele, naar de *ikke* ønsker at *være Med-*
lemmer mere og *aldrig* lade Aarsskriftet med Kontingent-
opkrævning gaa tilbage, da de derved paafører Foreningen
en ikke ringe Portoudgift og — selv udgaar som Med-
lemmer.

Regnskabet blev fremlagt og viste en Omsætning paa
godt 1000 Kr. og et Overskud paa ca. 143 Kr.

Bestyrelsesvalget resulterede i Genvalg og Bestyrelsen
bestaar af:

Forstanderinde Frk. Margrete Pedersen, Formand, (Re-
præsentant for Husholdningslærerinderne).

Frk. Marence Tarp (R. f. Vandrelererinderne).

Frk. Marga Teglbjerg (R. f. Forskolelærerinderne).

Fru Trine Jensen (R. f. de ældre Husholdningselever).

Frk. Ingeborg Mayland-Smidt (R. f. Skolekøkkenlærerinder).

Frk. Ingefred Juhl Andersen, (R. f. de yngre Husholdningslærerinder).

Frk. Hanne Kjær (R. f. de yngre Husholdningselever).

Som Revisor genvalgte Fru Sigrid Arenkiel Pedersen — ligesom Foreningens Sekretær, Frk. Magaret Lauridsen ogsaa genvalgte.

Under eventuelt vedtoges det, som sædvanlig at afholde det næste Aarsmøde den *første Søndag i September*. Det bliver saa *Lørdag den 31. August og Søndag den 1. September 1929*.

Søndag Eftermiddag holdt Forstander Jensen, Kærehave, et udmærket og tankevækkende Foredrag om den huslige Kvindes Kaar før og nu.

Mødet var som sædvanlig begunstiget af Solskin og præget af godt Humør.

Og — saa var to gode minderige Dage slut — to Dage, som vist baade Gæster — og i hvert Fald Skolen ser tilbage til med Glæde og Taknemlighed.

M. T.

Husholdningsarbejdet.

—o—

Det kan let gaa saadan, at man paa en Skole har saa meget at gøre med den daglige Undervisning af Eleverne og lever Skolelivet sammen med Eleverne saa isoleret, at man lever ligesom i et lille Rige for sig og ikke har Føling med Livet udenom. — Nogle vil vel sige at saaledes bør det være, men jeg vil dog alligevel mene, at det er en Berigelse, ogsaa for Skolearbejdet, at have Føling med det huslige Arbejde udadtil, idet det jo er Skolernes Opgave at tjene Hjemmene, at give en Undervisning, der kan blive til Gavn for Hjemmene. — Arbejdet udadtil kan dels omfatte Arbejdet i Husholdningsforeningerne for Husmødrene, men ogsaa Arbejdet for de unge Piger.

For nylig hørte jeg den Udtalelse, at det var vanskeligt at samle de unge til nyttige Kursus, hertil maa jeg dog sige, at vi her i Hadstenegnen har haft stor Tilslutning til alt Husholdningsarbejde, baade for ældre og unge, ja, saa god Tilslutning, at jeg har maattet antage en Lærerinde dertil.

Sidste Vinter indbød vi til Husholdnings-Aftenskole for Hadsten og Omegn og blev overrasket med overordentlig stor Tilslutning,

ialt 72 unge Piger og Koner meldte sig. De var meget ivrige Deltagere og saa glade for Undervisningen, at fra en By, hvorfra der var 6 unge Piger, er der senere indmeldt 14 Koner som Medlemmer i Husholdningsforeningen. Forsømmelser var der næsten ikke og fuldt Hus var her, da alle 72 sammen med Skolens Elever var samlet til Afslutning og hørte Forfatterinden Fru Valborg Dahl læse op.

I Foraaret indbød Husholdningsforeningen Omegnens Ungdom til Deltagelse i det landøkonomiske Ungdomsarbejde. Hertil meldte sig 39 Deltagere, der alle havde sin lille Have eller passede Hjemmets Have. En Gang mdl. fik de unge Piger Undervisning og Tilsyn med Havens Pasning, og det var ikke alene Eleven men ogsaa Mor eller Madmor, der var interesseret i dette Tilsyn. 2 Gange mdl. kom Deltagerne, der var delt i 3 Hold, til Husholdningsskolen for her at faa Undervisning i Udnyttelse og Opbevaring af Havens Produkter.

Da Undervisningen i Efteraaret sluttede med en Udstilling af de hengemte Produkter, var det en anseelig Samling af Glas og Krukker der var udstillet, ialt ca. 350. —

Det landøkonomiske Ungdomsarbejde drager jo i høj Grad Hjemmene med ind i Undervisningen, fordi den foregaar derhjemme og rundt omkring i Landet undervises mange unge. Blandt andet har vi ogsaa herfra i Sommer undervist ialt 40 unge Piger paa Mors, ligeledes i Havebrug og Husholdning, ogsaa der sluttedes med Udstilling, der vistnok har vakt endnu mere Interesse for Arbejdet, idet der i Vinter er 11 Kredse med ialt 90 Elever, der modtager Undervisning 1 G. mdl. — Ogsaa her i Hadstenegnen er mange unge i Arbejde i Vinter, 25 i det landøkonomiske Ungdomsarbejde og 30 i Aftenskolen, de sidste delt i to Hold.

Vi har ogsaa i Vinter maattet indrette et Køkken til, for at det egentlige Skolearbejde kan gaa uforstyrret.

Det er altid lettest at faa Ungdomsarbejdet i Gang, hvor der er en Skole, der giver Lokale. Men f. Eks. i Randers samles mange unge Piger til Undervisning i Skolekøkkenerne under Ledelse af Fru Augusta Nielsen.

Som der er Fart i Ungdomsarbejdet, kan vi ogsaa sige, at der er stor Interesse for Husholdningsarbejdet for Husmødrene. — Der findes her i Randersegnen Husholdningsforeninger omtrent overalt. Der er i Randers Amts Husholdningsselskabs 14 Kredse; der er Kaløvigegnens Husholdningskredse mod Øst, der er Hadstenegnens Husholdningskredse, der er Galten mod Vest, og der er en meget virksom Husholdningsforening i Randers By, hvor et stort og godt Oplysningsarbejde, under Fru Augusta Nielsens Ledelse, udføres til Gavn for Hjemmene, der næsten alle er mindre bemidlede. Ja, jeg kunde nævne flere Foreninger her i Midtjylland, som vi herfra har mere eller mindre Tilknytning til, Foreningerne i Viborgegnen og

paa Mors. Arbejdet i Hadstenkredsen er dog det, der staar os nærmest, da al Undervisning foregaar her paa Skolen. Og for at give en Forestilling om Arbejdets Forskellighed skal jeg nævne, at der i det forløbne Aar er afholdt 4 *dobbelte og en enkelt* Forevisning i Anv. af Fisk, i Henkogning, i Anv. af Slagteriprodukter, i Syning af Lampeskærme, i Kransebinding. 4 Foredrag, om Andelsagen, om Betydning af Kostundersøgelse om vitaminholdig Kost, om Elektricitetens Anvendelse; desuden 3 Udstillinger, 1 Oplæsning og 1 selskabelig Sammenkomst —.

Nogle vil til alt dette maaske sige, tror De virkelig, at alle dette spredte Oplysningsarbejde virkelig kan have nogen Betydning og jeg vil dertil sige: »Ja, jeg tror det gør Nytte, jeg tror det spreder Oplysning og vækker Interesse for at dygtiggøre sig, saaledes at det ogsaa kan spores i Hjemmene. Smaa opmuntrende Oplevelser har man da ogsaa fra dette Arbejde. Engang i Sommer fik jeg hos en ung Kone fra Randersegnen, en Bog at se, hvori hun nydeligt og pænt havde indført alt, hvad der gennem flere Aar var undervist i Randersegnens Husholdningskredse, og dette var baade Teori og praktiske Optegnelser. Ligeledes kan jeg fortælle, at efter at Konsulent Ulla Pedersen havde holdt Radioforedrag, om de unge Landbokvinders Uddannelse, var der en Mor der ringede til mig og indmeldte sin Datter i Ungdomsarbejdet, »thi et saadant Foredrag bringer jo en til at tænke over Tingene og sørge for at vore Unge faar noget lært«. Saadane Udtalelser og Oplevelser er opmuntrende og faar en til at ofre sine Kræfter ogsaa paa denne Del af Husholdningsarbejdet. Med venlig Hilsen til alle kendte.

Hadsten Husholdningsskole, i Dec. 1928.

Margrete Pedersen.

Radio.

—o—

Radioen har nu ogsaa holdt sit Indtog i Skoleundervisningen paa Ankerhus. Anledningen blev en Arv fra Farbror Hans Peder, som skulde omsættes i noget bestemt til Minde om ham. Og det blev saa til en Højttaler i Salen, hvor de enkelte kan tage Meddelelser ude fra den store Verden, og hvor alle kan samles til Foredrag eller Musik.

Men Radioen har ogsaa taget Skolens Hjælpere i sin Tjeneste. Saaledes har Folmer Dam holdt Foredrag om Kostundersøgelse og Varekundskab, Margaret Lauridsen om Bærfrugt, Aage Christensen om Mælk, og Sigurd Strangen om Argentina.

en Firkløver med et H. i hvert Blad, som skildres i ovenstaaende Sang af Lærer Folmer Dam, og som blev skrevet til Ungdomsmødet i Sommer paa „Ankerhus“, der affholdtes som Belønning for nogle af de flinkeste Piger i dette Arbejde. Lignende Kursusmøde blev dog ogsaa affholdt enkelte andre Steder.

Midlerne til det landøkonomiske Ungdomsarbejde blev i sin Tid givet af det amerikanske Rockefellerfond, men det vil i Fremtiden blive støttet fra Landbrugsministeriet. Arbejdet varetages af et Udvalg bestaaende af Repræsentanter for de landøkonomiske Foreninger med Prof. Lars Frederiksen som Formand og med Svendsen-Tune og Fru Ulla Pedersen som Konsulenter.

Margrethe Pedersen, Oolder.

Laboratoriarbejdet 1928.

— 0 —

Formaalet med Laboratoriarbejdet er jo først og fremmest at støtte den teoretiske Undervisning, særlig naturligvis i Kemi, og da Laboratoriet i sin Tid blev indrettet og Planen for Arbejdet lagt, var det da ogsaa Omfanget af den teoretiske Kemiundervisning, der blev afgørende. Vi tænkte ikke den Gang paa, at *Vareanalysen* vilde komme til at spille en større Rolle. Det lille Laboratorium var slet ikke indrettet, og jeg var ret nybagt, derfor tilbøjelig til at mene, at Landbohøjskolens Metode at tage Laboratoriarbejdet paa var den eneste saliggørende. Men som Aarene er gaaet, er Arbejdet mere og mere drejet i Retning af *den anvendte Kemi*, saaledes at *Vareanalysen* og de praktiske Undersøgelser over Varernes Brugsværdi er kommet til at spille den afgørende Rolle. Naturligvis begynder vi stadigvæk med de simpleste *Forsøg*, men saasnart 1ste Aars rykker op til at blive 2det Aars, begynder vi ved Siden af de almindelige Laboratorieøvelser at tage fat paa *Vareundersøgelserne*.

Jeg tror nok, at Lærerindeeleverne i Almindelighed er gladere for disse praktiske Undersøgelser af Varer. De

synes, at det kommer dem mere ved end „alle de skumle Forsøg“, og er derfor mere interesserede. Her overser de ofte, at disse Forsøg jo danner Grundlaget for de praktiske Undersøgelser, og derfor er nødvendige, selv om de ikke er saa morsomme, særlig ikke naar de mislykkes, hvad der jo hænder — jeg glemmer aldrig den „Statsdame“, der, da hun afleverede en Analyse, kun havde fundet Bundfald.

Hver Lørdag Eftermiddag har Halvdelen af 2det Aars Lærerindeelever Vareundersøgelser, medens alle 2det Aars arbejder Lørdag Formiddag med de alm. Forøg. I Reglen begynder vi dog allerede om Formiddagen med Vareundersøgelserne, og putter Forsøgene ind i de ledige Stunder, naar Kjeldahl Apparateret koger eller den analytiske Vægt er optaget. Jeg holder paa, at hver Elev mindst 1 Gang skal have konstateret et Næringsmiddels Indhold af Æggehvide, Fedt, Aske, Vand og beregnet Kulhydrat, have undersøgt en Sæbe for Fedtsyreindhold og analyseret et Vaskepulver. Men ved Siden heraf byder den praktiske Husholdning os jo Opgaver nok, Opgaver, som vi desværre ikke altid med vort forholdsvis simple Materiel er i Stand til at løse.

Nogle af de vigtigste af de Arbejder, vi i det forløbne Aar har udført, skal jeg her omtale. Da der i Dagspressen fremkom Angreb paa Aluminium som Materiale til Køkkenredskaber, ud fra den Paastand, at saadanne kunde være Aarsag til Kræft, tog vi fat paa Undersøgelse heraf, idet vi ræsonnerede saaledes, at hvis dette overhovedet kunde være sandt, maatte der gaa Aluminium i Opløsning i Maden ved Benyttelse af Aluminiumskogekar. Altsaa satte vi en Række Forsøg i Gang. Kasseroller, Kaffekander Gryder af Aluminium blev anvendt til at koge Vand, Kartofler, Ærter, Kød, Byggrød, Stikkelsbærgrød og Rabarbergør i ganske som i almindelig Praksis. Den færdige Ret undersøgte vi saa for eventuelt Aluminium. Hvert Forsøg blev udført 2 a 3 Gange, og Resultatet var — som jeg paa Forhaand havde ventet — at et basisk Næringsmiddel, som f. Eks.

Ærter, virkelig kunde opløse lidt Aluminium, Kartoffler, der ogsaa er svagt basisk, havde i nogle Tilfælde opløst lidt Aluminium, i andre Tilfælde ikke, medens neutrale eller sure Næringsmidler, som Kød, Byggørød og Rabarber, slet ikke havde nogen opløsende Virkning. Mærkværdigt nok synes det, at Vand *kan* virke lidt opløsende paa Aluminiumskar af billig og daarlig Kvalitet. Resultat blev da, at man med Sindsro kan bruge Aluminiumskogekar til de allerfleste Retter. Kun til Bælgplanter var der Grund til at lade være. Om den i Maden opløste Aluminium, overhovedet kan give Anledning til Kræft, er et andet Spørgsmaal, som maa overlades til Lægerne eller Fysiologerne at besvare.

Senere paa Sommeren anmodede de samvirkende danske Husmoderforeninger mig om at undersøge et Præservingemiddel til Æg, som lige var bragt i Handelen, forsynet med en Erklæring fra det svenske Husmoderforbund om, at det var et udmærket Præservingemiddel. Det var det ogsaa — det indeholdt nemlig 97% brændt Kalk, en lille Smule Salt og nogle Urenheder — men det kostede 3 Kr. pr. kg. — i Papdaaser af forskellig Størrelse — og brændt Kalk kan jo købes hos enhver Murer for 10 Øre pr. kg. Saa der var en ordentlig Fortjeneste paa dette Præservingemiddel. Denne Analyse gav Stødet til, at vi udførte et Forsøg med Præserving af Æg, baade med Kalk, Vandglas, Indpakning i Silkepapir, Kogning i et halvt Minut og flere nye Metoder, som jeg selv har udtænkt, for at finde den bedste og billigste Metode til Præserving af Æg. Dette Forsøg er ikke færdigt endnu, da Æggene skal ligge til Foraaret, men hidtil har det vist sig, at kun een Metode er slaet fejl, nemlig Overtrækning af Æggene med smeltet Parafin, en Metode jeg ellers havde ventet mig meget af.

I Forbindelse med det aktuelle Mølsørgsmaal har vi udført en Række Undersøgelser af Mel, baade rent kemiske, og praktiske Bageforsøg. Jeg vil her fremhæve, at *den elektriske Ovn* her viste sin Overlegenhed som Bageovn

meget tydeligt, sikkert et Resultat af, at den holder en ensartet Varme, og en Varme, som kan kontrolleres, da Ovnen er forsynet med Termometer. Dette sidste er øjensynlig en stor Fordel, og Husmødrene burde forlange, at alle Bageovne var forsynet med Termometer. Mange fejlslagne Brød kunde derved spares. Arbejdet med Mel gav mange andre interessante Resultater, som jeg imidlertid omtaler i en senere Artikel.

Til Husholdningsudstillingen i September havde vi fremstillet en hjemmekogt Sæbe, baade til Husholdnings- og til Toilettebrug, en Sæbe, som var meget billig og dog -- det syntes vi i alt Fald selv -- god. Paa samme Udstilling havde vi arrangeret en husholdningskemisk Afdeling, hvor vi foruden Sæben udstillede en Række Pletaftagningsmidler og Konserveringsmidler, med Angivelse af deres Anvendelse, samt en Tabel med Analyser af Vaskepulvere, en grafisk Fremstilling af Fordelen ved at bruge blødt Vand o. a.

Opgaver har vi som sagt nok af. Frk. Tarp har nogle ejendommelige „langslimede Græskar“. Frk. Boldsen en Marmelade, der sværter Tænder og Læber. Frk. Øther en Sølvpomade, der forsølver gamle Pletgenstande o s. v. Vi gaar løs paa det hele -- 2det Aars og jeg -- og somme Tider faar vi et Resultat, somme Tider en lang Næse. Men at dette Arbejde har sin Betydning, og i Tidens Løb kan faa endnu langt større Betydning, nærer jeg ingen Tvivl om.

Hermed sender jeg en Hilsen til alle gamle Elever, baade dem, der har, og dem, der ikke har arbejdet paa Laboratoriet.

Folmer Dam.

Maj 1928 underviste 51 Husholdningslærerinder fra Ankerhus ved faste Skoler. Foruden virkede der ca. 20 Lærerinder ved Efterskoler, Aftenskoler, korte Kursus, Opdragelseshjem og som Husholdningskonsulenter, og 10 er ansatte som Skolekøkenlærerinder.

Lidt Statistik.

—o—

Fra 1923—28 er der paa Husholdningsseminariet »Ankerhus« uddannet 79 Husholdningslærerinder, hvoraf

13	blev	dimitteret	1923
14	—	—	1924
10	—	—	1924
15	—	—	1925
13	—	—	1927
14	—	—	1928

4	Lærerinder	fik	ug \div	i	Hovedkarakter					
30	—	»	mg \times	—	—	deraf	havde	6	andre	Eksamen
26	—	»	mg	—	—	—	—	6	—	—
9	—	»	mg \div	—	—					
7	—	»	g \times	—	—					
3	—	»	g	—	—	—	—	1	—	—

31 af disse har været paa Højskole og 17 paa Husholdningsskole.

Af de 79 Husholdningslærerinder var de 6 Udlændinge, 5 er senere gifte, 2 døde, 1 udvandret, 2 ansatte som Forstanderinder og 1 ansat i Udlandet.

Af de 73 Husholdningslærerinder fik 63 Plads umiddelbart efter endt Uddannelse.

Af de 73 har undervist paa:

Husholdningsskoler	40	Lærerinder
Landbrugsskoler	15	—
Højskoler	8	—
Havebrugsskoler	3	—
Husmandsskoler	5	—

Paa ovennævnte Skoler har undervist i:

praktisk Køkkenarbejde	37	Lærerinder
Stuepigegerning	21	—
Vask	9	—
Syning	15	—
Næringsmiddellære	25	—
Sundhedslære	17	—
Sygepleje	9	—
Plantelære	1	—
Havebrug	6	—
Keini	3	—

Desuden er der af de 73 Husholdningslærerinder undervist ved:

Korte Kursus	af 25	Lærerinder
Aftenskoler	» 25	—
Kommunale Efterskoler og andre Ungdomsskoler	» 19	—
Skolekøkkener	» 2	—
Som Konsulenter	» 9	—

Desuden har i Mellempåreoder 32 været beskæftiget ved alm. Husgerning o. a.

Husholdningsaftenskolen.

—o—

Sidste Vinter var der mindst 29 Lærerinder, der underviste i Husholdningsaftskolen, og efter de Oplysninger, der har kunnet skaffes til Veje, blev der undervist 1313 Deltagere i 70 Hold. Deraf var

35	Hold	med	praktisk	Arbejde.
27	"	"	Forevisning.	
8	"	"	Haandarbejde	og Sundhedslære.

Deraf undervistes 27 Hold i Skolekøkkener.

"	"	8	—	Forsamlingshuse.
"	"	16	—	Skolestuer.
"	"	2	—	private Hjem.
"	"	17	—	andre Lokaler.

I Aar er der endnu mange flere Husholdningsaftenskoler. Navnlig er der oprettet mange i Sønderjylland og paa Fyen, men Vanskeligheden ligger i at faa brugbare Lokaler til praktisk Skolekøkkenundervisning, da der synes at være overvejende Interesse for at faa de unge Piger givet praktiske Øvelser.

Men det er ganske interessant at se, hvorledes man „klarer sig“ — nogle Steder yder Sogneraadet Hjælp til Anskaffelse af Kogeapparater, andre Steder Foreninger, og atter andre Steder er det Hjemmene eller Brugsforeninger, der laaner Husholdningsaftenskolen Husgeraad. Ellers maa Elevene tage med hjemme fra Tallerkner, Fade, Kasseroller, Vidskestykker osv. — Lokalernes Art er ogsaa mangfoldige, der er private Hjemms Køkkener og Storstuer, Forsamlingshuse og Kroer, Skolestuer og Fattiggaarde, og enkelte Steder har man virkelig faaet indrettet rigtige Skolekøkkener.

Opgaven vil nu blive at skaffe „hvert Sogn“ sit Skolekøkken. Et saadant kan selvfølgelig indrettes ret primitivt, men Maalet maa alligevel være i Hovedkredsen at faa bygget og indrettet et rigtigt Skolekøkken, og i Forbindelse dermed en mindre Lejlighed til Lærerinden. — Fra dette Centrum kan Aftenskolelærerinden saa drage ud og undervise i 3- 4-5 andre Husholdningsaftenskoler, men ved visse Lejligheder dog samle alle Deltagerne i Hovedskolen.

Paa den Maade kunde der komme Plan og System i Arbejdet, og Lærerinden kunde gennem dette Arbejde faa et Hjem og en Stilling.

Gæstebogen.

—o—

Det var Ingeborg Kirkegaard og Johanne Rasmussen, der syntes, vi maatte have en Gæstebog, vel i den rigtige Formening, at Skolens Gæster ogsaa bidrage til at præge Ankerhus. Derfor maa den ogsaa have sit Kapitel i Aarsskriftet.

Og den fortæller saa ikke alene om de mange rare Besøg, vi har haft af tidligere Elever og Hjælpere, og om nuværende Elevers Paarørende, men ogsaa om de mange Foreninger, der har gæstet og studeret Skolen. Der har bl. a. været Husholdningsforeningen for Storehedinge, Viskinge, Haarlev, Testrup, Odsherred, Herfølge, Skelby, og Skolens tidligere Elev, Hemkonsulent Gudrun Sylvan, har været her med sine skaanske Koner. Vore Naboskoler Antvorskov, Kærehave, Haslev og Høng med deres Elever har ogsaa besøgt os, ligesom Lærerindeelever fra Fru Berg Niensens Skole og Skolekøkkenlærerinder fra Statens Lærehøjskole har aflagt os et Besøg. Og et fornøjeligt Søndags- og Kaffebesøg havde vi af 70 brave Sønderjyder fra Tønderegnet. Senere havde vi ligeledes en fornøjelig Aftenvisit af 80 Sønderjyder fra Als.

Frk. Louise Jensen kom en Søndag i Spidsen for 16 københavnske Husmødre af den faste Stok, som siden de var med til Husmoderkursus paa Ankerhus, trofast har holdt sammen.

Og mange interesserede Udlændinge har besøgt os. Et større Selskab under Frk. Stemanns Førerskab med Deltagere fra Amerika, England, Tyskland, Frankrig, Rusland, Estland, Letland, Polen, Holland, Kina, Chekoslovakiet havde vi megen Glæde af, og det var en utrolig fornøjelig Komsammen baade ved Thebordet i Seminariekøkkenet og bag efter i Salen sammen med Skolens Ungdom. — Fra Finland har der ogsaa været mange Studerende og derimellem Frk. Tyhne Alanko, som næsten blev helt hjemme hos os, ligesom Frk. Meta Gross fra Estland var her saa længe, saa hun var lige ved at blive betragtet som Barn af Huset.

Det var ogsaa en stor Glæde at faa Besøg af Frk. Alette Golden fra Norge, som for over 20 Aar siden var Hospitant paa Skolen. Ligeledes efter mange Aars Forløb at faa Besøg af Fjola Stefans fra Island, som havde en stor og betroet Stilling som Økonoma paa Satoriet Vifilstadir, og stadig har arbejdet for at opnaa bedre og bedre Resultater, rejst og studeret praktiske Indretninger og Hjælpe-midler, saavel som nye Kostforme og nu denne Gang paa Vej til Hamborg skulde se at faa Bier og Gæs med sig hjem.

Et meget fornøjeligt Besøg havde vi ogsaa af en Fru Gautner fra Saxen, der, foruden at lede en større Husholdningsskole, var Præsident for en Husholdningsorganisation. Hun havde aabenbart

tænkt sig Danmark som et helt Røverland, siden hun var saa forhavset over alt »det rare«, hun mødte, og var meget optaget af alt, hvad hun saa. Syntes Seminariekøkkenet var en hel Salon, men hendes Optegnelser blev alligevel koncentreret om Sognekøkkenet og de mere primitive Ting. Forresten har det været interessant at se, hvor alvorlig Repræsentanterne for de nye Lande har taget deres Studierejse, hvor magtpaaliggende det har været for dem at faa noget med hjem, der kunde blive deres Land til Nytte — og det har altid været de billige og enkelte Indretninger.

Fra Japan har vi ogsaa haft flere interesserede Besøgende, og morsomt var det en Dag at se et Par japanske Herrers Forbavelse ved at møde rundt om i Skolens Afdelinger unge Piger fra Askov, Ladelund, Dalum, Korinth, fra Hjem og Steder, hvor de som Landbrugsstuderende lige havde været.

Men Gæstebogen fortæller ogsaa om de gode Mænd og Kvinder, der har ført Ordet og deltaget i Skolens Sammenkomster. Der er Fru Ulla Pedersen, Prof. Anton Pedersen, Forstanderne Nørgaard, Fenger, Bech, Konsulent Løvendahl Jensen, Forsøgsleder, Esbjerg, Præsterne Bjerre, Dreyer, Vedde, Fru Hessel som Skolens Tilsynsførende, Frk.n. Elgstrøm og Holmsgaard, Sejerø og Maxen, gl. Hans Knudsen fra Landsgrav, der kom med nye Æbletræer til Forevisningshaven, og Tante Calina, Frk. van Deurs med et opløftende Billede til Barnestuen.

Men et af de mest betagende Besøg var det, vi havde af Forstander Larsen, Sorø Højskole, den sidste Aften han var i Danmark. Dagen før han med sin Familie rejste til Canada, for der at skabe sig en Eksistens og en ny Gerning — hvad det ogsaa synes, at han har faaet Lykke til. — Efter at have spist til Aften samledes vi alle i Salen for at synge sammen. Forst. Larsen tog da Ordet og holdt sin sidste Tale som Højskoleforstander her hjenne til de unge, der havde søgt en Skoleuddannelse paa Husholdningsskolen Ankerhus, det turde maaske være et Bevis paa, at Højskolens Ide og Idealer ogsaa kan føres frem gennem Husholdningsskolen. — Denne Aften, som saa mange andre dejlige Sommeraftener og Dage, var det godt at kunne, Haand i Haand, gaa i Kreds sammen og lade Sangens Ord tolke nogle af de Tanker og Følelser, man ellers ikke let vilde finde Ord for.

Ja, vore Gæster har virkelig bidraget meget til at give Aaret Glans.

Kursusdeltagere 1928.

—0—

Husholdningslærerinder, dimitterede $28/3$ 1928.

66. Yrsa Schiøttz Christensen, Lemvig, $96^{2/3}$ Points mg.
67. Else Nyholm Hansen, Brønderslev, $104^{1/3}$ mg×.
68. Augusta Jensen, Skive, $102^{2/3}$ mg×.
69. Thyra Jensen, Lihme, Skive, 96 mg.
70. Ellen Larsen, Holmstrup, Slagelse, 106 ug÷.
71. Eli Laudrup, Charlottenlund, $94^{2/3}$ mg.
72. Dagmar Laursen, Tønning, $100^{1/3}$ mg×.
73. Karen Margrethe Juul Møller, Greve, Taastrup, 102 mg×.
74. Sigrid Møller, Kastetvej, Aalborg, 62 g.
75. Karen Nielsen, Nordby, Fanø, 104 mg×.
76. Anna Rasmussen, Gullestrup, Herning, $101^{1/3}$ mg×.
77. Agnete Skov, Vesterled, Nexø, $101^{1/3}$ mg×.
78. Ena Thor Sørensen, Nørrebrogade 29, Kbhvn., $90^{2/3}$ mg÷.
79. Kristin Thoroddsen, Reykjavik, Island, $95^{2/3}$ mg.

Elever bestaaet Seminariets 1ste Eksamen i praktisk Husgerning.

92. Thora Christensen, Jægerspris.
93. Ellen Eriksen, Lindevej, Rudkøbing.
94. Birthe Frederiksen, Løvegade Slagelse.
95. Sigrid Grønlund, Eskildstrup, Kassepose.
96. Hildur Dirckinck Holmfeld, Monradsvej, København.
97. Margrethe Jensen, Ørslev, Sdr. Bjerre.
98. Martine Holm Jensen, Madum, Ulfborg.
99. Kamma Jensen, Kildegaarden, Munkebjergby.
100. Marie Klakk, Klaksvig Færøerne.
101. Sigrid Larsen, Vejle, Allested.
102. Agnes Madsen, Hjortholmsvej, Holte.
103. Inger Dam Mikkelsen, Kildegaard, Odense.
104. Gerda Nielsen, Kirkehelsinge, Gørlev.
105. Ingeborg Rasmussen, Fagskolen, Odense.
106. Gyrithe Ravn, Jellingegade 7, København.
107. Mathilde Roed-Müller, Sønderborg.
108. Ellen Augusta Schultz, Tingsted, Falster.
109. Agnes Sørensen, Sct. Olavs Kilde, Skibby.

Elever paa 1ste Aars Lærerindekursus fra Maj 1928.

Else Balleby Dybvad.
 Karen Møller Bjerre, Skydebjerg, Aarup.
 Gertrud Buhr, Brundby, Samsø.
 Anna Dahl, Hesselager.
 Ellen Eriksen, Hannerupgaardvej 4, Odense.
 Ida Erlandsen, Engesvang, Hadsten.
 Amalie Hansen, Kokspang, Varde.
 Anna Ørnskov Hansen, „Danebo“, Tvingstrup.
 Ingrid Sonne Hansen, Pedersker, Bornholm.
 Agnes Jespersen, (Slaglille), Balling, Skive.
 Olga Jørgensen, L. E. Bruunsvej 34, Charlottenlund.
 Ellen Tang Koch, Næstved.
 Gunhild Krag, Nørgaard, Veddum.
 Bolette Madsen, Klodskov, Tingsted, Falster.
 Kristine Møller, Gl. Sogn Holmsland, Ringkøbing.
 Emilie Thøger Olsen, Gl. Hammelse, Manna.
 Ellen Nørgaard Poulsen, Ondrup, Odder.
 Esther Rasmussen, Auning.
 Tove Røgind, Solsortvej 79, København.
 Ingrid Sejersø Olsen, Lindegaard, Hjarup, Kolding.
 Gunhild Tang, Straasø, Ulfborg.
 Johanne Thomsen, Hodde, Varde.

**Aarskursus (10 Mdr.) til Uddannelse af
 Skolekøkkenlærerinder.**

1. Kristine Andersen, exm. Lærerinde, Vejby, Fredericia,
fra Marts 1928.
2. Agnes Skov, Forskolelærerinde, Hellerup.
3. Esther Boel, exm. Lærerinde, Arden, fra Nov. 1927.
4. Agnes Hjortshøj Christensen, exm. Lærerinde, Frølund,
Korsør.
5. Agnes Jensen, exm. Lærerinde, Fjordvej, Skive.
6. Else Terkildsen Jensen, exm. Lærerinde, Nørregade, Vor-
dingborg.
7. Gerda Hovgaard Nielsen Frue, exm. Lærerinde, Fredericia.

5 Mdr.s Husholdningskursus fra 3. November 1927.

833. Anna Margrethe Bisgaard, Saxild, Odder.
 834. Anna Duggen, Harreslevmark, Flensborg.

835. Elisabeth Fobian Eberhardt, Rude Eskildstrup, Sorø.
 836. Gerda Frederiksen, Olaf Poulsensvej 6, Charlottenlund.
 837. Lajla Grimsgaard, Lier, Norge.
 838. Cora Groesmeyer, Korsør.
 839. Sigrid Hallgrim, Keteldstadir, Island.
 840. Elisabeth Hansen, Nidløse, Dianalund.
 841. Else Henriksen, Fuglebjerg. Nov.—Dec.
 842. Ellen Jensen, Coldbjørnsensgade 14, Nykøbing F.
 843. Ellen Høirup Jensen, Bredstedgade 3, Odense.
 844. Johanne Jørgensen, Vestervang, Farringløse.
 845. Inger Karberg Jørgensen, Fuglevadsvej 4, Kg. Lyngby.
 846. Bothilde Lund, Medelby, Flensborg. Nov.—Dec.
 847. Bara Lyngdal, Aukurejri, Island.
 848. Bolette Madsen, Klodskov, Ringsted.
 849. Inger Mathiesen, Bülowsvej 38, København.
 850. Rigmor Marcher, Rø, Bornholm.
 851. Eleonora Møller, Dyrehaven, Nyborg.
 852. Louise Nielsen, Slotsallé 5, Klampenborg. Fra Januar.
 853. Gerda Rasmussen, Eskildstrup, Kassemosse.
 854. Ruth Simonsen, Dortheagade 23, Flensborg.
 855. Agnes Truelsen, Nr. Vedby, Nr. Alslev.

5 Mdr.s Husholdningskursus fra 4. Maj 1928.

856. Anna Andersen, Førsløv, Haslev.
 857. Eugenie Arnet, Bergliotsgade 5, Trondhjem.
 858. Elisabeth Bruun, Ørnholdt, Ø. Vraa.
 859. Elise Bundgaard, Bånehøjgaard, Floutrup, Roslev.
 860. Agathe Christiansen, Testrup, Haslev.
 861. Ingeborg Christiansen, Hobrovej 39, Aalborg.
 862. Agnethe Christensen, Ouc, Hobro.
 863. Elisabeth Danielsen, Sønderallé 38, Aarhus.
 864. Gunvor Eitrem, Nordstrøm, Oslo.
 865. Helga Gran, Oskargate 8, Oslo.
 866. Karen Gustavesen, Sejling, Skægkær.
 867. Birgitte Hansen, Søndergaard, Thorsted, Horsens.
 868. Elisabeth Hansen, Kobbølgaard, Nr. Bjært, Kolding.
 869. Esther Nørtved Hansen, Vestergade 25, Frederikshavn.
 870. Gudrun Wedsted Hansen, Sct. Poulsallé, Esbjerg.
 871. Agnes Henriksen, Bregninge, Horbelev.
 872. Doris Holck, Hadsten.
 873. Ragna Holmboe, Vardø, Norge.
 874. Ellen Jensen, Gundsømagle, Roskilde.
 875. Emma Høirup Jensen, Bredstedgade 3, Odense.

876. Sigrid Jochumsen, Gislinge.
 877. Karen Jørgensen, Valdemarsgade 4, Vordingborg.
 878. Lise Kirkegaard, Frederiksborgvej 82, Roskilde.
 879. Mary Larsen, Svendstrup, Korsør.
 880. Lisel Lindemann, Holsteinsminde, Fuglebjerg.
 881. Ingeborg Mortensen, Møelse, Horbelev.
 882. Helga Møller, Skomagerrækken, Næstved.
 883. Mary Olsen, Klostergade 1, Vordingborg.
 884. Mathilde Olgdgiroddottir, Akureyri, Island.
 885. Elna Pedersen, Linderum, Sindal.
 886. Asta Hauge Petersen, Mølholm, Vejle.
 887. Minna Hangs Petersen, Mølholm, Vejle.
 888. Ella Rødgaard, Norgesgade, Esbjerg.
 889. Margit Schiøtt, Hadsten.
 890. Henriette Steen, Stadfeld 6, Slesvig.
 891. Edith Sunke, Taagerudsgaard, Stokkemarke.
 892. Esther Wøidemann, Helsingø.

3 Ugers Kursus 1928.

322. Gudrun Bjørn, Bjørnegaard, Dalby.
 323. Ruth Dinesen, Lundby, Tjæreby.
 324. Rigmor Trier Hansen, Vallekilde.
 325. Gudrun Jensen, Vindehelsingø, Gørlev.
 326. Eva Juul, Saxild, Odder.
 327. Ingeborg Knudsen, Østervoldgade 24, Rønne.
 328. Marie Larsen, Bjernemark, Taasingø.
 329. Dagmar Lyngberg, Lillevang, Ringebø, Rønne.
 330. Emma Møller, Skomagerrækken, Næstved.
 331. Emilie Nielsen, Haarlev.
 332. Agnes Poulsen, Lunde.
 333. Magda Pyndt, Stubberup, Tingsted.
 334. Anna Overgaard Sørensen, Onsbjerg, Samsø.
 335. Ragnhild Sørensen, Haldagerlille, Fuglebjerg.
 336. Inger Sørensen, Hyllørup, Slagelse.
 337. Ruth Wellejus, Halskovvej, Korsør.
 338. Meta Gross, Reval, Estland.

Køkkenelever.

38. Inger Larsen, Høbjerg, Kagerup. Maj—Okt.
 39. Esther Kjærgaard, Pedersborg, Sorø. Maj—Juni.
 40. Cecilie Nielsen, Haarlev. August—Sept.
 41. Elisabeth Sode, Hækkevang, Østermami. August.—Sept.

Øvelsesskolen Oktober—December 1928.

127. Else Ipsen, Brandesgaard, Svaneke.
128. Karen Margrethe Krüger Larsen, Dalum, Odense.
129. Ragna Nielsen, Skolen, Tingsted.
130. Ragnhild Pedersen, Aagerup, Vipperød.
131. Else Kristine Overgaard, Ladelund, Brørup.
132. Rigmor Schultz, Præstegaarden, Tingsted.
133. Inger Stenbæk, Askov, Vejen.
134. Ruth Vedde, Præstegaarden, Holtug, St. Hedinge.

Husmoderstævnet Juni—Juli var besøgt af 36 Deltagere.

Ungdomsfagmødet for Deltagere i det landøkonomiske Arbejde, 19.—21. Juli havde 20 Deltagere.

Instruktionskursuset, afholdt af De samv. danske Landboforeningers Husholdningsudvalg, 18.—24. Oktbr., var besøgt af 30 Deltagere.

Instruktionsmødet, afholdt af Dansk Aftenskoleforening, 25—26. Oktober, besøgt af 30 Deltagere.

Den kommunale Efterskole havde 30 unge Piger fra Sorø By og Landsogn.

Husholdnings-Aftenskolen besøgt af 32 unge Kvinder fra Omegnen.

Venlig Hilsen

med gode Ønsker for den stundende Højtid og for det nye Aar vil vi gerne sende alle de 328 Kursusdeltagere, som vi har haft den Glæde at have haft paa Ankerhus Aaret 1928.

Og vi vil ogsaa gerne ønske alle de andre tidligere Elever, Medlemmerne af Foreningen Ankerhus, Glædelig Jul og bede ogsaa de Venner og Kendinge, der læser Aarsskriftet, tage en venlig Julehilsen fra os med Ønsket om et godt Nytaar for Hjem, Land og Folk.

Magdalene Lauridsen.

Anna Ring.

(Skrevet i Tidsskrift for Husholdning).

—0—

For 20 Aar siden lod Anna Sørensen Ring, Datter af den kendte Seminarielærer Marius Sørensen i Jelling, sig uddanne til Husholdningslærerinde paa Husholdningsseminariet „Ankerhus“. — Efter sin Uddannelse virkede hun en kort Tid paa Frederiksborg Husholdningsskole, styrede senere Husholdningen paa Grundtvigs Højskole. Tog derefter et Arbejde op mellem de Unge i København og efter Opfordring af Forstander Borup oprettede hun et Skolehjem — og overtog senere — ligeledes efter Opfordring Ledelsen af Husførelsen paa Grundtvigs Hus.

Da Lærerindeuddannelsen omordnedes og udvidedes, faldt det naturligt atter at søge at faa den højtbegavede og stoute Anna Ring med til at give denne Uddannelse, men hun syntes paa det Tidspunkt alligevel ikke at kunne slippe sin Gerning paa Grundtvigs Hus og i København — men senere i 1925, kom hun — kom frivillig for at prøve, om der alligevel paa det Omraade skulde være en Gerning for hende at gøre.

Men det blev jo kun tre korte Aar, vi fik Lov til at have vor trofaste og gode Ven gennem de 20 Aar — som Lærerinde paa „Ankerhus“.

Om hun saa paa „Ankerhus“ fandt den Gerning, som hun følte, var den, hun skulde faa sin Fremtid i, er maa-ske tvivlsomt, men hun tog Arbejdet med de vordende Lærerinder op som en alvorlig Opgave og hendes sidste Aar og Tid blev helliget den Gerning. — Og hvem, der kendte og holdt af „Ankerhus“, glædede sig over at træffe Anna Ring som Medhjælper.

For hvor var Anna Ring en værdig og smuk Husholdningslærerinde. Rank, fornøjelig, yndefuld og alvorlig repræsenterede hun det ægte menneskelige i Væsen, i Tanker, i Ord.

Og hendes forhenværende Elever vil, som hendes

Venner, føle hendes Død som et smerteligt Tab. Hun satte sit Præg, hvor hun kom. Hun var saa redelig i Mening og i Tale. Over hendes Morgenandagt var der en forunderlig Højhed og Højtid. Der var noget af Præstindens Renhed og Kraft over hende, som følte og kendtes i Kirken, i Menighedens Forsamling og hvor hun ellers mødtes med Mennesker for at „lovsyng Herren med Mund og med Indre“. Og hun havde en forunderlig Evne til at dele med andre, det kunde være Glæde og Oplevelser, men det var vel nok i højere Grad Bekymringer og Lidelser. Bogstavelig delte hun sine Venners Lidelser, bogstavelig hjalp hun dem og paa saa mange Maader.

Hendes Minde vil derfor længe, længe blive til Trøst og Opmuntring, og hendes uselviske Færden vil blive et Eksempel som vil kalde det bedste frem i Hjem og Samfund.

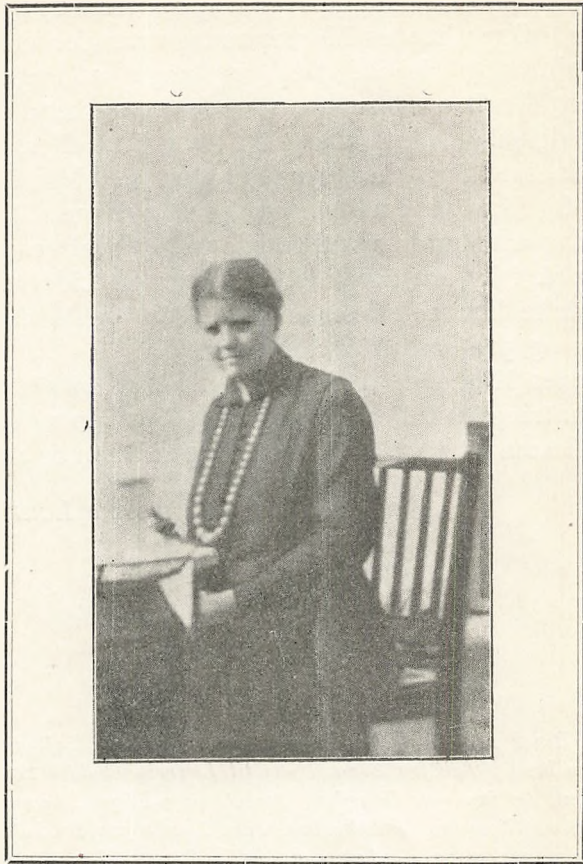
Magdalene Lauridsen.

*

Frk. Rings Far har bedt os om, naar vi havde Lejlighed dertil, at bringe en kærlig Tak fra Annas Hjem til Lærerindeholdet 1927, Elever paa Gaarden, De fem paa Gaarden, Andet Aars Elever, Lærere og Lærerinder i Sorø, Foreningen Ankerhus, Sorø Landsogns Husholdningsforening, og de mange andre, der har sendt kærlige Tanker, Blomster og Kranse til hendes Grav; — han gør det vi en samlet Tak til Gud, fordi han gav Anna et saa vennetsælt Sind til Berigelse i hendes korte Levnedsløb.»

*

Gaardsdagen er forbi, Morgendagen har du ej set, og i Dag hjælper Herren! — *Disse Ord havde Anna Ring med sin karakteristiske Skrift staaende paa sit Bord.*

ANNA RING

Lærerinde paa Husholdningsseminariet Ankerhus.

Født i Jellinge d. 21. Juli 1886, død d. 15. Juni 1928.

Paa Ankerhus

afholdes 1929

2 Aars Kursus til Uddannelse af Husholdningslærerinder fra Maj.

10 Mdr.s Kursus til Uddannelse af Skolekøkkenlærerinder fra November. (Der optages paa dette Kursus kun Deltagere, der i Forvejen er exam. Lærerinder eller Forskolelærerinder).

5 Mdr.s alm. Husholdningskursus fra Maj og fra Novbr.

5 Mdr.s udvidet Kursus fra November.

3 Mdr.s Kursus for ganske unge Piger i Seminariets Øvelsesklasse fra 5. Oktober. Undervisningen er gratis.

Husmoderstævne afholdes i den første Uge i Juli.

3 Ugers Kursus i økonomisk Husførelse i Oktober.

Besøgende Elever modtages efter Aftale.

NB. Statsunderstøttelse til de forskellige Kursus søges 4 Mdr. forud.

FRU LAURIDSENS BØGER: Frugt og Grøntbogen (ny Udgave til Foraaret) Pris. 2,50 Kr., Husmoderens Regnskab 2,00 Kr., Husmoderens Prisliste 50 Øre, Husholdningselevens Dagbog 1,00 Kr., Kostberegningssbog til Brug ved Husholdningsundervisning i Ungdomsskoler 1,00 Kr., faas gennem Svegårds Boghandel, Sorø.